

zvýšení měsíční prémie platí ustanovení § 3, odst. 1 vl. nař. č. 216/1939 Sb.

§ 6.

Kde v předpisech, jichž se toto nařízení dovolává, je pravomoc vyhrazena ministru národní obrany (ministerstvu národní obrany), je k rozhodnutí příslušný předseda vlády, který může oprávnění toto přenést zcela nebo zčásti na generálního inspektora vládního vojska. V tomto případě rozhoduje generální inspektor vládního vojska s konečnou platností.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je předseda vlády v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Klumpar v. r.

69.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1939

o převzetí pensijního zaopatření nepřevzatého Německou říší podle nařízení ze dne 19. října 1939 (Říš. zák. I, str. 2059) a o skončení služebního poměru zaměstnanců převzatých Německou říší podle téhož nařízení.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Pensijní zaopatření státních zaměstnanců bývalého Česko-Slovenského státu, jichž činná služba skončila před 10. říjnem 1938 přiznáním odpočivných (zaopatřovacích) platů, a ostatních osob, které před 10. říjnem 1938 byly v pensijním zaopatření bývalého Česko-Slovenského státu, přejímá Protektorát Čechy a Morava, pokud jejich pensijní zaopatření nebude převzato Německou říší podle §§ 1 a 6 nařízení ze dne 19. října 1939 (Říš. zák. I, str. 2059) (příloha) a jehož převzetí ani nenáleží jiným státům, ani jimi nebude převzato na základě mezistátních

úmluv. Za stejných předpokladů přejímá příslušná země pensijní zaopatření zaměstnanců dřívějších česko-slovenských zemí České a Moravskoslezské; zaopatření zaměstnanců ostatních svazků samosprávy územní, zájmové, školské a ostatních veřejno-právních korporací, ústavů a nadací (fondů) přejímá za stejných předpokladů země, do jejíhož bývalého správního obvodu náležel v den 10. října 1938 samosprávný svazek, jehož zaměstnancem nebo příjemcem odpočivných (zaopatřovacích) platů oprávněný byl, pokud toto zaopatření nepřejímá jinak příslušný nositel pensijního zaopatření. V pochybnosti určí příslušné místo vláda Protektorátu.

(2) Totéž platí obdobně pro pensijní zaopatření vdov a sirotek po těchto osobách, jakož i pro vdovy a sirotky, oprávněné v den 10. října 1938.

(3) Povinnost k pensijnímu zaopatření podle odstavců 1 a 2 trvá i tehdy, jestliže příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů přesídlil na ostatní území říše anebo tak učiní v budoucnosti.

§ 2.

Jestliže bývalí zaměstnanci dřívějšího Česko-Slovenského státu a dřívějších česko-slovenských zemí České a Moravskoslezské nebo jejich pozůstalí pozbyli odpočivných (zaopatřovacích) platů jen proto, že měli nebo nabyli německé nebo rakouské státní příslušnosti anebo proto, že bez povolení přesídlili na území Německé říše nebo bývalé země Rakouské, jest jim od 10. října 1938 opět přiznati odpočivné (zaopatřovací) platy, mají-li vedle německé státní příslušnosti také práva příslušníků Protektorátu.

§ 3.

Služební poměr osob uvedených v §§ 3 a 4 nařízení ze dne 19. října 1939 (Říš. zák. I, str. 2059) končí dobou, uvedenou v těchto předpisech.

§ 4.

Platby, konané od 1. října 1938 Německou říší, Protektorátem Čechy a Morava, bývalým Česko-Slovenským státem anebo bývalými česko-slovenskými zeměmi Českou a Moravskoslezskou se zřetelem na služební poměr anebo dřívější služební poměr, jest účtovat na vrub platů příslušejících podle tohoto nařízení.

§ 5.

Služebnímu poměru ve smyslu předchozích paragrafů rovná se poměr zaměstnanců k bývalým česko-slovenským státním drahám a

jich právním předchůdcům, pokud zaměstnanci byli členy pensijního (provisního) fondu těchto drah.

§ 6.

Přesídlení do ostatního území Říše nelze pokládati za přesídlení do ciziny ve smyslu ustanovení, platných v Protektorátu.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 21. října 1939 současně s nařízením ze dne 19. října 1939 (Říš. zák. I, str. 2059). Provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.,

Dr. Klumpar v. r.

též jako ministr pověřený řízením
ministerstva zemědělství.

Příloha k vl. nař. č. 69/1940 Sb.

(Překlad.)

Nařízení

o právních poměrech bývalých česko-slovenských veřejnoprávních zaměstnanců v sudetoněmeckém území.

Ze dne 19. října 1939.

Podle výnosu Vůdce a říšského kancléře o Protektorátu Čechy a Morava (Říš. zák. I, str. 485) se nařizuje:

Článek I.

§ 1.

(1) Německá říše převezme s účinností od 1. října 1938

a) odpočivné (zaopatřovací) platy těch bývalých veřejno-právních zaměstnanců dřívějšího Česko-Slovenska jakož i dřívějších česko-slovenských zemí Čech a Moravy/Slezska, kteří

1. podle německo-československé úmluvy o státním občanství a opci ze dne 20. listopadu 1938 (Říš. zák. II, str. 895) nebo podle nařízení o nabývání německé státní příslušnosti dřívějšími česko-slovenskými státními příslušníky německé národnostní příslušnosti ze dne 20. dubna 1939 (Říš. zák. I, str. 815)

nabyli německého státního občanství, nemají-li v den účinnosti tohoto nařízení také práv státních příslušníků Protektorátu Čechy a Morava,

2. jsou německé národnostní příslušnosti a

3. jejich služba před 10. říjnem 1938 končila přiznáním odpočivných (zaopatřovacích) platů,

b) za týchž předpokladů zaopatření oprávněných pozůstalých vdov a sirotek v den 10. října 1938, jakož i vdov a sirotek po osobách uvedených pod a).

(2) Předpis odstavce 1 platí za stejných předpokladů obdobně pro příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů, kteří podle veřejnoprávního služebního poměru v Rakousku-Uhersku měli před 10. říjnem 1938 od bývalého Česko-Slovenska odpočivné (zaopatřovací) platy.

(3) Jestliže bývalí veřejnoprávní zaměstnanci bývalého Česko-Slovenska a dřívějších česko-slovenských zemí Čech a Moravy/Slezska nebo jejich pozůstalí pozbyli odpočivných (zaopatřovacích) platů jen proto, že měli anebo získali německou nebo rakouskou státní příslušnost, anebo že se bez povolení přestěhovali na říšskoněmecké území nebo do dřívějších zemí rakouských, poskytne jim Německá říše od 1. října 1938 odpočivné (zaopatřovací) platy v dosavadní výši, jsou-li německé národnostní příslušnosti a nemají-li vedle německé státní příslušnosti také práv státních příslušníků Protektorátu Čechy a Morava.

(4) Odpočivné (zaopatřovací) platy budou poskytnuty jen na žádost. Nebude-li žádost podána nejpozději do 31. prosince 1941, není na odpočivné (zaopatřovací) platy nárok. V případě vážné újmy může však býti povolen příspěvek na výživu až do výše odpočivných (zaopatřovacích) platů.

§ 2.

(1) Pro osoby uvedené v § 1, odst. 1 až 3 platí, pokud v odstavci 2 není nic jiného stanoveno, česko-slovenské právo, platné do 10. října 1938.

(2) Pro osoby uvedené v odstavci 1 platí z předpisů německého úřednického zákona (Deutsches Beamtengesetz, DBG) z 26. ledna 1937 (Říš. zák. I, str. 39) § 22, § 37, odst. 2, věty 4 až 6, §§ 126 až 128, § 129, odst. 2, §§ 130 až 132, § 133, odst. 1, č. 3 a 4 a odst. 2, věta 2, § 134, § 135, odst. 2 a 3, § 136, § 137, odst. 1, §§ 138, 140, 142 až 147, 182 s tímto:

a) Nejvyšším služebním úřadem jest říšský ministr financí, pro osoby z oboru říšské správy poštovní říšský ministr pošt.

b) K § 37, odst. 2:

Zaměstnancům ve výslužbě náleží úřední označení, které měli v den 10. října 1938 s dodatkem „mimo službu“ („Außer Dienst, a. D.“). Na změnu úředního označení po 10. říjnu 1938 se neběře zřetel.

c) K §§ 127 až 131:

1. Pensijní základnu tvoří započitatelné služební platy včetně činovného, které příslušely při přeložení do výslužby.

2. Při výpočtu platu, který je v klidu, nutno zkrácené částky porovnat.

3. § 127, odst. 3, věty 1 nelze použít.

4. § 129, odst. 2 a §§ 130 a 131 lze použít jen, poskytnou-li se vedle zaopatření podle dosavadního česko-slovenského práva odpovídné (zaopatřovací) platy (čekatelné, výslužné, zaopatření podobné výslužnému, vdovská, sirotčí pense) podle německého úřednického zákona.

5. Při výpočtu celkové služební doby, započitatelné pro výměru výslužného, nutno ve smyslu § 129, odst. 2 vzít zřetel na dobu před 1. lednem 1939 podle č. 13 prováděcích pokynů k nařízení ze dne 30. března 1939 (Říš. zák. I, str. 682), jimiž byly v sudetoněmeckých územích zavedeny říšskoněmecké předpisy pro obor práva úřednického a platového, a na dobu od 1. ledna 1939 podle §§ 81 až 85 německého úřednického zákona.

d) K § 133, odst. 2, věty 2:

Sirotčím platem podle tohoto předpisu jest také příspěvek na výchovu (plat pro jednostranného sirotka).

6. K § 137, odst. 1:

§ 137, odst. 1 platí jen, platí-li výslovně §§ 126 až 136.

f) K § 182.

Až do zřízení říšského správního soudu jest před řádnými soudy uplatňovati nároky, jež by měly býti uplatněny žalobami před správním soudem. Příslušnost se řídí i v případech § 142, odst. 2, věty 2 německého úřednického zákona podle § 71, odst. 2 zákona o řízení soudním. Pokud počala běžeti lhůta podle § 143 německého úřednického zákona před účinností tohoto nařízení, končí teprve koncem října 1940.

(3) Pro osoby uvedené v odstavci 1 platí též říšský trestní služební řád.

§ 3.

(1) Dosavadním česko-slovenským právem založený veřejno-právní služební poměr osob, které na základě německého úřednického zákona byly jmenovány německými úředníky anebo do konce března 1940 jmenovány budou, pokládá se dnem tohoto jmenování za skončený.

(2) Od doby, kdy nastane případ zaopatření, platí obdobně odstavec 1 pro osoby, které podle výnosu říšského ministra vnitra a říšského ministra financí ze dne 18. října 1938 (zákoník o říšském hospodářství a platech, str. 321) nebo podle obdobného předpisu některého nejvyššího říšského úřadu byly převzaty prozatímně do veřejné služby, nebo které podle tohoto výnosu mají prozatímní služební platy.

(3) Odstavce 1 a 2 neplatí pro osoby, které byly propuštěny z německého služebního poměru odvoláním proto, že se po jejich povolání do služby zjistilo, že nespĺňují předpoklady pro jmenování. Pro tyto osoby platí § 4 tohoto nařízení.

§ 4.

(1) Kdo byl dne 10. října 1938 ve veřejno-právním služebním poměru podle právních předpisů, platných k tomuto dni v bývalém Česko-Slovensku a

1. podle německo-československé úmluvy o státním občanství a opci ze dne 20. listopadu 1938 (Říš. zák. II, str. 895) nebo podle nařízení o nabytí německé státní příslušnosti dřívějšími česko-slovenskými příslušníky německé národnosti příslušnosti ze dne 20. dubna 1939 (Říš. zák. I, str. 815) nabytí německého státního občanství, nemaje při nabytí platnosti tohoto nařízení vedle toho práv státních příslušníků Protektorátu Čechy a Morava,

2. je německé národnosti příslušnosti a

3. nebyl ani podle § 3, odst. 1 povolán do německého úřednického služebního poměru, anebo nebude povolán do konce března 1940, ani za předpokladu § 3, odst. 2 — nastal-li případ zaopatření — byl přeložen do výslužby anebo bude do konce března 1940 přeložen do výslužby, nebo nebude dále upotřeben Protektorátem Čechy a Morava,

pokládá se za přeložena do výslužby koncem června 1939. U osob, které před touto dobou zemřely, anebo před touto dobou dovršily 65. rok věku, nastupuje na místo této doby den úmrtí nebo konec měsíce, v němž byl dovršen 65. rok věku. U osob, jichž přeložení do výslužby před 10. říjnem 1938 bylo jim pravoplatně sděleno v pozdější době, jest směrodatnou tato doba.

(2) Německá říše přejímá za dobu od 1. listopadu 1938 až do doby uvedené v odstavci 1 služební platy osob v odstavci 1 uvedených a od této doby odpočivné (zaopatřovací) platy. Ustanovení §§ 1 a 2 jest použiti obdobně.

(3) Říšský ministr financí — pro obvod poštovní správy říšský ministr pošt — se zmocňuje odepríti zcela nebo zčásti služební neb odpočivné (zaopatřovací) platy, osvědčil-li se příjemce svým chováním před 10. říjnem 1938 nehodným zaopatření Německou říší. Okolnosti odůvodňující toto odeprění jest zjistiti vyšetřovacím řízením, při čemž jest obdobně použiti § 71 německého úřednického zákona.

§ 5.

(1) Platy od 1. října 1938, konané se zřeteltem na služební poměr anebo dřívější služební poměr Německou říší, Protektorátem Čechy a Morava, bývalým Česko-Slovenskem anebo bývalými česko-slovenskými zeměmi Českou a Moravskou/Slezskou, jest účtovatí na vrub platů příslušejících podle tohoto nařízení.

(2) Na platby, které až do nabytí platnosti tohoto nařízení byly konány po zákonu příslušnými místy vlády Protektorátu Čechy a Morava se doplatky neposkytují. To neplatí pro takové doplatky, na které vznikl právní nárok podle česko-slovenského práva, platného do 10. října 1938.

(3) Přeplatky zůstanou ve výdajích.

§ 6.

Veřejnoprávními zaměstnanci podle §§ 1 až 5 jsou také ti zaměstnanci zaměstnavatelů uvedených v § 1, kteří, aniž byli nebo jsou ve veřejnoprávním služebním poměru, měli podle dosud pro ně platného práva stejně nárok na zaopatření jako veřejnoprávní zaměstnanci.

Článek II.

Článek I platí obdobně

a) pro příslušníky bývalých česko-slovenských státních drah a jich právních

předchůdců, kteří byli členy pensijního nebo provisního fondu těchto drah,

b) pro příslušníky bývalé česko-slovenské poštovní správy, kteří byli členy provisního fondu česko-slovenské poštovní správy, pokud jejich zaopatření nebude upraveno důchodovým pojištěním.

Nejvyšším služebním úřadem pro osoby uvedené pod a) je říšský ministr dopravy, pro osoby uvedené pod b) říšský ministr pošt.

Článek III.

Předpisy článku I platí obdobně pro vojenské osoby z povolání bývalé rakousko-uherské a česko-slovenské branné moci a pro jich pozůstalé. Nejvyšším služebním úřadem pro tyto osoby je vrchní velitelství branné moci.

Článek IV.

(1) Předpisy článku I platí obdobně pro obce, obecní svazky, obecní svazky zájmové, školní obce a ostatní veřejnoprávní korporace, ústavy a nadace s výjimkou bývalých česko-slovenských zemí České a Moravské/Slezské s tím, že korporace k ustanovení oprávněné převezmou na místě Říše služební a odpočivné (zaopatřovací) platy, pokud se z odstavců 2 až 4 něco jiného nepodává. Kdo jest nejvyšším služebním úřadem, řídí se podle předpisů platných pro příslušné korporace k ustanovení oprávněné.

(2) U veřejnoprávních zaměstnanců, kteří byli dne 10. října 1938 ve službách obce, obecního svazku, zájmového svazku nebo školní obce, nastupuje na místo doby ukončení služebního poměru, uvedené v článku I, § 4, odst. 1 doba stanovená podle § 2 anebo § 3, odst. 2 nařízení o obecních zaměstnancích v sudetoněmeckém území ze dne 23. února 1939 (Říš. zák. I, str. 292). V těchto případech obdrží veřejnoprávní zaměstnanci uvedení ve větě první na místo odpočivných platů jediné dávky podle § 5 nařízení z 23. února 1939.

(3) Odstavce 1 a 2 platí obdobně pro osoby, které předpoklady uvedené v článku I, § 1 v ostatním splňují, mají-li vedle německé státní příslušnosti také práva státních příslušníků Protektorátu Čechy a Morava.

(4) Odstavce 1 a 2 platí rovněž obdobně pro osoby, které, aniž byly německé národnosti příslušnosti, nabyly německé státní příslušnosti podle německo-československé úmluvy o státním občanství a opci ze dne 20. listopadu 1938 (Říš. zák. II, str. 895).

Článek V.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Berlín, 19. října 1939.

Říšský ministr financí:
Graf Schwerin von Krosigk

Ministr vnitra:
Frick

(Toto nařízení bylo vyhlášeno v Říš. zák. 1939 I, str. 2059, dne 21. října 1939.)

70.

**Vyhláška předsedy vlády
ze dne 1. února 1940**

o přidělu masa na výrobu čerstvých uzenin.

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., o zmocnění ministerstva zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, vyhlašují:

§ 1.

V místech, kde byly již podle § 6 vládního nařízení ze dne 21. září 1939, č. 208 Sb.,

o úpravě obchodu s jatečným dobytčím, masem a masnými výrobky, zřízeny trhy na jatečný dobytek (Praha, Plzeň, Kladno, Brno a Moravská Ostrava) nebo kde zřízeny budou, přiděluje maso na výrobu čerstvých uzenin správce trhu podle pokynů Českomoravského svazu pro úpravu obchodu s jatečným dobytčím.

§ 2.

Řemeslným masným podnikům, které do 30. září 1939 vyráběly uzeniny nebo převážně uzeniny, vydá příslušný okresní úřad podle pokynů Svazu porážkové listy pro zvýšený přiděl masa.

§ 3.

Podnikům, které po továrensku zpracují maso na uzeniny, přiděluje maso Svaz.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 zmocňovacího nařízení.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.